

ประกาศกรมควบคุมโรค
เรื่อง การคัดเลือกบุคคลเข้ารับการประเมินผลงาน
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ

ด้วยกรมควบคุมโรคได้คัดเลือก นายไพบูลย์ สิงห์คำ ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการการ (ด้านสาธารณสุข) ตำแหน่งเลขที่ ๓๓๐๓ กลุ่มเทคโนโลยี ระบบวิทยา และมาตรการชุมชน กองโรคไม่ติดต่อ (ปฏิบัติหน้าที่ที่ศูนย์นวัตกรรมด้านสุขภาพและป้องกันควบคุมโรค) ให้เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการพิเศษ (ด้านสาธารณสุข) ตำแหน่งเลขที่ และส่วนราชการเดิม ดังรายละเอียดเกี่ยวกับข้อผลงาน เค้าโครงเรื่องและสัดส่วนของผลงานที่จะส่งเข้ารับการประเมินแบบท้ายประกาศนี้

อนึ่ง หากผู้ใดต้องการทักท้วง ให้ทักท้วงได้ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ประกาศ ซึ่งกรมควบคุมโรคจะมอบให้คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลตรวจสอบข้อทักท้วงต่อไป ถ้าพบว่าข้อทักท้วงมีมูล กรมควบคุมโรคจะดำเนินการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๗.๓/ว ๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๒ แต่ถ้าพบว่าข้อทักท้วงนั้นเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่สุจริต กรมควบคุมโรคจะดำเนินการสอบสวนผู้ทักท้วง เพื่อหาข้อเท็จจริง และดำเนินการตามที่เห็นสมควรต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

นายแพทย์ไพบูลย์ สิงห์คำ
อธิบดีกรมควบคุมโรค

ผลงานที่เป็นผลการดำเนินการงานที่ผ่านมา

ลำดับที่ ๑

๑. ชื่อผลงาน การบูรณาการข้อมูลการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนในประเทศไทย

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ

๓. เค้าโครงเรื่อง

ระบบข้อมูลเป็นหัวใจสำคัญในการผลักดันให้เกิดการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนทั้งภาครัฐ เอกชนและประชาชน ในเรื่องของการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ในภาพอันได้แก่ การกำหนดมาตรการ การจัดทำแผนงาน การดำเนินงานต่างๆ จะต้องอาศัยข้อมูลสถานการณ์ที่สามารถมองเห็นแนวโน้มความรุนแรงของปัญหา ได้อย่างถูกต้อง และใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด นอกจากนี้ข้อมูลที่แสดงถึงสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิด อุบัติเหตุทางถนนจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรมและประเมินผลได้เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ คณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณาได้ให้ความเห็นชอบ ในการกำหนดให้ “ปี ๒๕๕๔-๒๕๖๓ เป็นทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน (Decade of Action for Road Safety)” มอบให้ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน จัดทำแผนปฏิบัติการแบบบูรณาการการดำเนินงานจากทุกภาคส่วน โดยกำหนดเป้าหมายลดอัตราการเสียชีวิต จากอุบัติเหตุทางถนนต่ำกว่า ๑๐ คน ต่อประชากรแสนคนในปี ๒๕๖๓ และคณะกรรมการรัฐมนตรีมีมติมอบหมายให้ กระทรวงสาธารณสุขเป็นแกนในประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงการดำเนินการจัดเก็บข้อมูล และ สถิติการเกิดอุบัติเหตุบนถนนของหน่วยงานต่างๆ ให้เป็นระบบ มีความถูกต้อง และเป็นเอกสารเพื่อใช้ประโยชน์ ในการอ้างอิงและประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ต่อไป ประกอบกับมีข้อเสนอในปฏิญญาณอสโกให้ประเทศไทย สมาชิกพัฒนาและปรับปรุงระบบข้อมูลการบาดเจ็บในระดับชาติ ให้สามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลในระดับนานาชาติ รวมทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูลการบาดเจ็บ และเสียชีวิตที่ใช้คำจำกัดความหลากหลายว่าเป็นการเสียชีวิต จากอุบัติเหตุจากรถภายใน ๓๐ วันหลังจากเกิดอุบัติเหตุ พัฒนาต่อไปในระดับตุนเนิมีการประสานความร่วมมือในการ พัฒนาระบบข้อมูลที่นำเข้าสู่ระบบในระดับสากล ข้อมูลผู้เสียชีวิตเป็นข้อมูลที่สำคัญมากด้านหนึ่งที่สะท้อนขนาดของ ปัญหาอุบัติเหตุทางถนนในประเทศไทยและระดับจังหวัด ข้อมูลผู้เสียชีวิตที่สามารถคัดแยกกรณีเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ทางถนนได้ อาทิ ข้อมูลกรณีการปะทะของรถจักรยานยนต์ กับคนเดินทาง ข้อมูลของบริษัทกล่าง คุ้มครองผู้ประสบภัยจากการรถจำกัด ข้อมูลการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ข้อมูลระบบเฝ้าระวังการ บาดเจ็บในโรงพยาบาลเครือข่าย ประจำวัน เป็นต้น แต่ในปัจจุบันข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับด้านอุบัติเหตุและการ เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน มีการจัดเก็บและเผยแพร่มาจากหลายหน่วยงาน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการจัดทำ ข้อมูลที่แตกต่างกันไปตามภารกิจ หลักของหน่วยงานนั้น นอกจากนี้นิยามการจัดเก็บผู้เสียชีวิตในระบบข้อมูล และความครอบคลุมเชิงพื้นที่ทำให้ข้อมูลจำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตในแต่ละฐานมีความแตกต่างกันไปในแต่ จำนวนและรายละเอียดตัวแปร จากข้อจำกัดด้านข้อมูลดังกล่าว ทำให้ภาคเครือข่ายด้านการจัดการปัญหา อุบัติเหตุทางถนนมีแนวคิดในการจัดทำฐานข้อมูลภายในประเทศไทยที่มีความถูกต้องแม่นยำขึ้น รวมไปถึงการใช้ ประโยชน์ในด้านอื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อลดปัญหาอุบัติเหตุทางถนนจึงได้มีโครงการศึกษาวิจัยหาแนวทางการบูรณาการ ข้อมูลการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนในประเทศไทยโดยใช้ข้อมูลหลายหน่วยงานเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียง ความเป็นจริงมากที่สุด ภายใต้คุณภาพนุ่มนวลการดำเนินการบริหารจัดการข้อมูลและติดตามประเมินผล ศูนย์ อำนวยการความปลอดภัยทางถนน เพื่อจัดทำฐานข้อมูลการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุทางถนนในประเทศไทยที่มีความถูกต้องแม่นยำ นำไปใช้ประกอบการทำงานด้านการแก้ปัญหาอุบัติเหตุทางถนน

๔. สัดส่วนของผลงานในส่วนที่ตนเองปฏิบัติ (%) (ระบุรายละเอียดของผลงานเฉพาะส่วนที่ตนเองปฏิบัติพร้อมทั้งสัดส่วนของผลงาน)

๙๐ % ประกอบด้วยจัดทำแผนงาน จัดทำโครงการ จัดทำเอกสารการดำเนินงาน เก็บข้อมูลจัดทำ การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล และจัดทำการนำเสนอผลงาน

๕. ผู้ร่วมจัดทำผลงาน (ถ้ามี)

๕.๑ ...นางนงนุช ตันติธรรม.....สัดส่วนของผลงาน (%).....๑๐ %.....

(ลงชื่อ)

(นายไพบูลย์ ศิงห์คำ)

ผู้เสนอผลงาน

๘๑ มกราคม ๒๕๖๓

ข้อเสนอแนะความคิด/วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงาน

ลำดับที่ ๑

เรื่อง ข้อเสนอโครงการพัฒนาระบบบริหารข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติ ผ่านการพัฒนาแบบบูรณาการจากพื้นที่ปฏิบัติงาน สู่การบริหารระดับนโยบาย เพื่อการสนับสนุนการตัดสินใจ และผลักดันนโยบายความปลอดภัยทางถนนอย่างมุ่งเน้นผลลัพธ์

หลักการและเหตุผล

ปัญหาด้านอุบัติเหตุจราจรเมืองชั้นขอน โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบหลายปัจจัย ดังนั้น การใช้ข้อมูลเพื่อตรวจสอบ ชี้วัด สะท้อนสถานการณ์และสภาพปัญหา วิเคราะห์ สนับสนุนการตัดสินใจกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหา รวมถึงการประเมินติดตามผล จึงเป็นฐานสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็ง ด้านความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทย ให้สามารถดำเนินการอย่างมุ่งเน้นผลลัพธ์ (Result focused) ได้ เมื่อพิจารณาสถานการณ์ที่ผ่านมาของระบบข้อมูลรายงานอุบัติเหตุทางถนนของประเทศไทย ระบบเก็บข้อมูลถูกสร้างมาจากความต้องการรายงานข้อมูลของภาคส่วนต่างๆ แยกกัน อาทิ องค์กรอนามัยโลก ศูนย์ความปลอดภัยทางถนน ที่รับผิดชอบดูแลงานอุบัติเหตุระดับประเทศ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับอำนวยการฯ ฯ ฯ จึงเกิดระบบข้อมูลขึ้นตอบวัตถุประสงค์เฉพาะส่วนงาน หรือตอบความต้องการเฉพาะกิจเฉพาะช่วงเวลา (Ad hoc) ไม่มีการตกลงและร่วมออกแบบในภาพรวม ดังนั้น ปัจจุบันจึงมีระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนกว่า ๑๐ ระบบ จากร่วมกว่า ๑๐ หน่วยงาน ตั้งรูปที่ ๑ แต่ไม่สามารถรวม เชื่อมโยงระหว่างกันเพื่อนำไปวิเคราะห์ต่อยอดเชิงลึกได้ กระบวนการเก็บข้อมูลของหน่วยงานระดับปฏิบัติการ ทั้งการเก็บข้อมูลปัจมุ่นภูมิและทุติยภูมิ มีความซ้ำซ้อน และไม่เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ การตรวจสอบย้อนกลับยังคงทำได้ยาก ส่งผลกระทบต่อคุณภาพข้อมูลในหลายมิติ อาทิ ความครบถ้วน ถูกต้อง ทันเวลา อีกทั้งเป็นภาระของบุคลากรระดับปฏิบัติการในการเก็บข้อมูลเข้า ขยายระบบอีกด้วย ด้วยสถานการณ์เข่นนี้ เมื่อแนวโน้มของระบบข้อมูลในอนาคตจะมีมากขึ้นเรื่อยๆ ตามความต้องการที่หลากหลายหรือเฉพาะเจาะจงมากขึ้น บุคลากรระดับปฏิบัติการย่อมมีภาระงานเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่ง ผลกระทบต่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน อีกทั้งความเป็นไปได้และความคุ้มค่าในการการบูรณาการระบบข้อมูลยิ่งทำได้ยากขึ้นเข่นเดียวกัน

แม้บุคลากรระดับปฏิบัติการในพื้นที่จะเป็นผู้เก็บข้อมูล แต่การนำข้อมูลไปใช้เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจออกแบบนโยบาย วางแผนบริหารทรัพยากร และการประเมินผลการปรับปรุงปรับใช้นโยบายในพื้นที่ ยังไม่ได้ถูกดำเนินการอย่างเต็มที่ เนื่องจาก หลักฐานเหตุ อาทิ ความพร้อมของช่องทางหรือเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนการนำข้อมูลไปใช้งาน ความเข้มแข็งและชัดเจนของกลไกการบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนน รวมถึงทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล การจัดการความรู้และการสื่อสารองค์ความรู้เพื่อผลักดันนโยบายเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่

นอกจากนี้ ด้วยโครงการสร้างบริหารงานอุบัติเหตุทางถนนในปัจจุบัน จัดสรรงบประมาณให้กับหน้าที่รับผิดชอบด้านข้อมูลเป็นหน้าที่ของสถาบันที่ ๖ โดยกรมควบคุมโรค สำนักโรคไม่ติดต่อเป็นศูนย์กลาง ซึ่งบทบาทดังกล่าวเป็นภารกิจที่ใช้ทรัพยากร ความเชี่ยวชาญเฉพาะ และอำนาจในการติดตามเรียกขอข้อมูลสูง ในประเทศไทยที่เป็นผู้นำด้านความปลอดภัยทางถนนของโลก บทบาทดังกล่าวมักอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหน่วยงาน Lead Agency ทำให้โครงสร้างงานด้านระบบข้อมูลสามารถทำงานสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานนำไปสู่การตัดสินใจ นำข้อมูลเข้ามายังหน่วยงาน รวมถึงมีบุคลากรด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลอุบัติเหตุทั้งเชิงลึกและเชิงการบริหารจัดการได้คล่องตัว

ข้อเสนอ

แนวคิดในการพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศความปลอดภัยทางถนนในอนาคต จะถูกออกแบบเบื้องต้นกลับคุณภาพที่สูงด้วยการ โดยเริ่มบูรณาการตั้งแต่จุดกำเนิดข้อมูลในพื้นที่ ไปจนถึงการจัดระเบียบระบบข้อมูลต่างๆ รวมรวมและเชื่อมต่อเป็นข้อมูลระดับประเทศที่นำเข้ามาโดยแนวคิดมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ระบบข้อมูลจะถูกออกแบบรีมจากธรรมชาติของข้อมูลและข้อเท็จจริง ร่วมกับความต้องการใช้ข้อมูลของบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน คุณภาพที่สูงด้วยการของความปลอดภัยทางถนนของโลก ซึ่งหมายรวมถึงผลเมืองในพื้นที่ และสอดคล้องกับกระบวนการทำงานของผู้ปฏิบัติการ ผ่านการตรวจสอบและรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับพื้นที่ แล้วจึงส่งต่อไปยังระดับอำนวยการของหน่วยงานที่สังกัดและฐานข้อมูลระดับประเทศ เพื่อให้หน่วยงานแต่ละระดับนำข้อมูลไปใช้งานต่อยอดได้ตามวัตถุประสงค์ของตน
- เมื่อความต้องการใช้ข้อมูลเปลี่ยนแปลงตลอด ระบบข้อมูลควรมีลักษณะเป็น ระบบบินเวศน์ของข้อมูลกล่าวคือ ยืดหยุ่น เปิดกว้าง และมีส่วนร่วม ระบบต้องมีความยืดหยุ่นในการปรับแต่ง และเรียกใช้ โดยเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์ (Fact) ทำให้สามารถรับความต้องการข้อมูลที่เปลี่ยนแปลงในอนาคตได้ดีขึ้น เปิดกว้างในการเชื่อมโยงข้อมูลเข้ากับระบบข้อมูลอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์และสนับสนุนการตัดสินใจ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคส่วน มีการแบ่งปันข้อมูลพื้นฐาน ร่วมกันเพิ่มเติมและตรวจสอบจากหน่วยงานระดับพื้นที่ที่เกี่ยวข้องตามความเชี่ยวชาญของหน่วยงาน มีความร่วมมือจากภาคประชาชน โดยพลเมืองหรือแม้แต่ประชาชนทั่วไปมีส่วนร่วมในการรายงาน เข้าถึง วิเคราะห์ และผลักดันนโยบาย เพื่อดูแลกันและกันในชุมชน ทำให้ระบบข้อมูลสามารถดำเนินการได้อย่างยั่งยืน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ระบบข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนนระดับพื้นที่ โดยพื้นที่เป็นแหล่งกำเนิดข้อมูลที่ถูกต้อง มีคุณภาพ สามารถบูรณาการข้อมูลได้ดี ตั้งแต่ต้นทาง ลดภาระการเก็บข้อมูลของบุคลากร ได้รับความร่วมมือจากภาคประชาชน คุณภาพที่สูงด้วยการส่งเสริมให้มีกระบวนการจัดการและสื่อสารองค์ความรู้ เพื่อสามารถนำข้อมูลไปสนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ได้ และพัฒนาเชื่อมโยงเป็นระบบข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนนระดับประเทศ ที่มีความยั่งยืน

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

การนำข้อมูลมาใช้เพื่อผลิตโครงการเกี่ยวกับการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน

(ลงชื่อ).....

(นายไพบูลย์ ศิงห์คำ)

ผู้เสนอแนวคิด

๓๑ มกราคม ๒๕๖๓

ผลงานเอกสารวิชาการ

ลำดับที่ ๑

๑. ชื่อผลงาน การศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้ข้อมูลทะเบียนมรณบัตรเพื่อบูรณาการข้อมูลการตายจากอุบัติเหตุทางถนน ประเทศไทย

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐

๓. เค้าโครงเรื่อง

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแนวทางกระบวนการสอบทานข้อมูลผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน ในประเทศไทยให้มีความถูกต้องทันเวลาต่อการวางแผนและนโยบาย ด้วยวิธีการศึกษาแบบภาคตัดขวาง (cross-sectional study) ทดสอบความแตกต่างของข้อมูลมรณบัตรที่ผ่านกระบวนการสอบทานกับหนังสือรับรองการตายในระบบสาธารณสุขและที่ไม่ผ่านการสอบทานที่นำไปใช้ในการประมวลผลข้อมูลผู้เสียชีวิตร่วมกับฐานข้อมูล ตำรวจและบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถแบบบูรณาการ ผลการศึกษาด้วยวิธี Chi-square พบว่า จำนวนผู้เสียชีวิตจำแนกตามเพศไม่แตกต่างกัน ($p = 0.378$) จำนวนผู้เสียชีวิตจำแนกตามกลุ่มอายุ ไม่แตกต่างกัน ($p = 0.454$) จำนวนผู้เสียชีวิตจำแนกตามเดือนที่เกิดอุบัติเหตุไม่แตกต่างกัน ($p = 0.487$) และเมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนของประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ระหว่างข้อมูลมรณบัตร ก่อนสอบทานบูรณาการ ๓ ฐาน และข้อมูลมรณบัตรที่สอบทานแล้วบูรณาการ ๓ ฐานรายจังหวัด จำแนกตาม เพศ กลุ่มอายุ และเดือนที่เกิดอุบัติเหตุ พบว่าจำนวนผู้เสียชีวิตจำแนกตามเพศ กลุ่มอายุ และเดือนที่เกิด อุบัติเหตุในแต่ละจังหวัดจากข้อมูลสองชุดไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$) ดังนั้นการนำข้อมูลมรณบัตรที่ยังไม่ผ่าน การสอบทานกับหนังสือรับรองการตายในระบบสาธารณสุขมาใช้บูรณาการในระบบฐานข้อมูล ๓ ฐานนี้มีความ เป็นไปได้ที่สามารถนำมาใช้อ้างอิงในการทำงานนโยบายและแผนการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนของประเทศไทยได้อย่าง ทันเวลาทุกดีือน แต่อย่างไรก็ตามควรมีการสรุปผลข้อมูลรายปีด้วยข้อมูลมรณบัตรที่สอบทานแล้วอีกครั้งทุกปี

๔. สัดส่วนของผลงานในส่วนที่ตนเองปฏิบัติ (%) (ระบุรายละเอียดของผลงานเฉพาะส่วนที่ตนเองปฏิบัติพร้อม ทั้งสัดส่วนของผลงาน)

๙๐ % ประกอบด้วยจัดทำแผนงาน จัดทำโครงการ จัดทำเอกสารการดำเนินงาน เก็บข้อมูลจัดทำ การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล และจัดทำการนำเสนอผลงาน

๕. ผู้ร่วมจัดทำผลงาน (ถ้ามี)

๕.๑ ...นางสาวกรณิการ หมอนพังเทียม.....สัดส่วนของผลงาน (%).....๑๐ %.....

(ลงชื่อ)

(นายไพบูล สิงห์คำ)

ผู้เสนอผลงาน

๗ มกราคม ๒๕๖๓